

[Gustav Pedersen.]

det er i selve den daglige Administration, den kommende Regering skulde være mindre agtpaaagivende end den nuværende. Der er jo ingen Tvivl om, at Forholdet er det, i Særdeleshed naar det drejer sig om saa store Beløb som dem, der er Tale om her, at man frygter for, at en forholdsvis god Økonomi for Staten kan give Anledning til en mere large Indstilling over for eventuelle sociale Krav. Alene af den Grund mener vi, at de Forslag, man har stillet fra kommunistisk Side — bortset fra dem, jeg har nævnt, hvor det ikke kommer til at spille afgørende Rolle for Statens finansielle Situation —, at de er farlige at føre igennem. Staten maa have Indtægter.

Der er endvidere af det kommunistiske Parti stillet Forslag om, at Afgiften paa stærke Drikke paa Restauranter skal opføres som en særlig Post paa Regningen. Dette Spørgsmaal har jo hele Tiden været diskuteret i Forbindelse med det famøse Drikkepengespørgsmaal, som jeg ikke skal gøre flere Bemærkninger om end dem, jeg gjorde under de tidligere Loves Behandling her i Tinget. Men jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at det jo kun er en begrænset Del af de Beløb, der betales paa Restauranter, som det vil være muligt at lave specificeret Regning for. Jeg tror nok, jeg tør sige, at det vil blive overordentlig kompliceret, hvis man, hver Gang en Mand faar en Øl til sin Mad, skal have en specificeret Regning med Opgørelse af, hvor meget af Betalingen for Øllet der er Spiritusafgift, og hvor meget der er Øllets egen Pris. Naar dertil saa kommer, at det uden Tvivl ogsaa vil betyde en Vanskeliggørelse af Kontrollen, har vi for vort Vedkommende ikke ment, der var særlig Grund til at foretage den Ændring, som er foreslaaet paa dette Omraade.

Jeg kan altsaa som Resumé af mine Bemærkninger meddele, at vi agter at stemme dels for den lille Lettelse for Pakhusleje, dels for de rent tekniske Ændringer, som er foreslaaet af Finansministeren og tiltraadt af Udvalget, og endelig for Ændringsforslag Nr. 2, som vedrører Ure, og Ændringsforslagene Nr. 7 og Nr. 8, som vedrører henholdsvis Radiorør og Glødelamper. Derimod maa vi stemme imod de Forslag, som i øvrigt er stillet fra kommunistisk Side.

Vi maa endvidere stemme imod det Forslag, som er stillet af Finansministeren og Flertallet af Udvalget gaaende ud paa at tage visse Beløb ud af selve Statens Budget og føre dem over til Reguleringskontoen,

og som Følge deraf og fordi Loven om Omsetningsafgiften paa stærke Drikke og Loven om Forbrugsafgifter indeholder Satser, som vi stemte imod i August Maaned, maa vi undlade at stemme for disse to Love ved tredie Behandling.

Til Lovforslaget om Toldafgifter har vi ikke stillet Ændringsforslag. I første Række fordi vi mener, at Toldafgifterne maa revideres som en Helhed. Det er fuldkommen umuligt paa nuværende Tidspunkt at afgøre, hvad der er rigtige, og hvad der er utidssvarende Toldsatser. Der maa i hvert Fald nogen Afklaring til. Ikke alene de Satser, der er foreslaaet forlænget her, men ogsaa en Række Satser i øvrigt i Toldloven trænger til en Revision. Da det imidlertid vil være uheldigt at foretage en saadan Revision stykvis, maa vi altsaa mene, at det er et Spørgsmaal, som maa udsættes, til vi kommer til en almindelig Revision, og vi har ikke stillet Ændringsforslag, lige saa lidt som der fra anden Side er stillet Ændringsforslag. Men vi mener, saaledes som vi mener for en Del af Forbrugsafgifterne, at disse Beløb ikke kan undværes i Statshusholdningen, og derfor vil vi stemme for dette Lovforslag ved tredie Behandling.

Svend Nielsen: Vi har nu i Udvalg haft Lejlighed til at se nærmere paa disse Afgiftslove. Efter vor Mening maa Tiden være inde til at gennemføre visse Lettelser over for Forbrugerne, og vi har ud fra den Betragtning stillet en Del Ændringsforslag. Men før jeg kommer ind paa disse, vil jeg komme med et Par principielle Betragtninger vedrørende de økonomiske Foranstaltninger, der her er til Behandling.

Det er jo saare naturligt, at naar slige Foranstaltninger behandles, stiller visse Kredse af Folket Spørgsmaal om, hvorvidt det, der sker, er en Fortsættelse af en Linie, som man kendte tidligere, en Linie, der i sin Konsekvens kom til at virke generende for de mange og til Gunst for et Faatal. Det er saare naturligt, om man spørger, hvorvidt det er Arbejdere, Tjenestemænd, Husmænd, Smaaahaandværkere og andre mindrebemidlede Lag, der nu ogsaa denne Gang skal trække det tungeste Læs for at bringe Landet paa Fode efter Krigen og Besættelsen, eller om der i disse Foranstaltninger er nedfældet en Tendens, der tager Sigte paa at skabe mere Retfærdighed, at søge Besættelsestidens ulige Indtægtsfordeling udjævnet og give mindrebemidlede Adgang til paa lige Fod med mere velhavende Befolkningslag at sikre sig deres Andel i de